

Scientific journal

PHYSICAL AND MATHEMATICAL EDUCATION

Has been issued since 2013.

ISSN 2413-158X (online)

ISSN 2413-1571 (print)

Науковий журнал

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНА ОСВІТА

Видається з 2013.

<http://fmo-journal.fizmatsspu.sumy.ua/>

Демченко Л.В. *Методологічні основи професійної підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії до реабілітації дітей дошкільного віку у процесі виробничої практики. Фізико-математична освіта. 2019. Випуск 4(22). Частина 2. С. 133-137.*

Demchenko L. *Methodological fundamentals of professional training of future bachelors of physical therapy, ergotherapy for rehabilitation of children in internship process. Physical and Mathematical Education. 2019. Issue 4(22). Part 2. P. 133-137.*

DOI 10.31110/2413-1571-2019-022-4-048

УДК 378.091 : [615.825 : 005.326.2] : 796.071.4

Л.В. Демченко

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ, ЕРГОТЕРАПІЇ ДО РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

АНОТАЦІЯ

Формулювання проблеми. Теоретичний аналіз результатів науково-педагогічних досліджень з проблем підготовки майбутніх бакалаврів з фізичної терапії, ерготерапії, вивчення практичного досвіду їх підготовки дозволили виявити протиріччя між потребою суспільства у професійно-компетентних фахівцях з фізичної терапії, ерготерапії та відсутністю спрямованості професійної підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії на набуття достатнього досвіду фізичної реабілітації дітей дошкільного віку. З огляду на різноманітність напрацьованих у методології педагогічних досліджень варто конкретизувати застосування таких підходів до процесу підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку. У вимірі методологічного обґрунтування дослідження процесу професійної підготовки готовності майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку набуває актуальності з'ясування змісту методологічних підходів.

Матеріали і методи. Теоретичні: аналіз та систематизація наукових джерел, інтегральний аналіз, логіко-системний аналіз, класифікація, аналогія, індукція, дедукція, узагальнення науково-теоретичних і практичних даних.

Результати. Розкрито роль та значення методологічних підходів до формування готовності майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку, до яких включаємо системний, аксіологічний, професійно-діяльнісний, особистісно-орієнтований, здоров'язбережувальний, біоетичний підходи.

Висновки. Ґрунтуючись на визначених методологічних підходах до процесу підготовки майбутнього бакалавра з фізичної терапії, ерготерапії, у подальших дослідженнях важливо визначити сукупність принципів, які лежать в основі досліджуваного процесу формування готовності майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: майбутні бакалаври фізичної терапії, ерготерапії; професійна підготовка; методологічні основи; реабілітація дітей дошкільного віку; виробнича практика.

ВСТУП

Постановка проблеми. Нині змінюються вимоги суспільства до професійної підготовки майбутніх фізичних терапевтів, ерготерапевтів, формування в них ціннісного ставлення до професійної діяльності, усвідомлення відповідності професійного вибору індивідуальним якостям та здібностям. Сучасні реабілітаційні установи потребують конкурентоспроможного, професійно мобільного, відповідального фахівця, який здатний активно та творчо використовувати сучасні інноваційні реабілітаційні методики дошкільнят, адекватно оцінювати себе як професіонала, готового до постійного професійного розвитку. Значною мірою формування професійних компетентностей майбутніх бакалаврів відбувається під час виробничої практики. Разом з тим у вітчизняній педагогіці відсутні комплексні дослідження з проблеми формування готовності майбутніх бакалаврів з фізичної терапії, ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку у процесі виробничої практики.

У вимірі методологічного обґрунтування дослідження процесу професійної підготовки готовності майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку набуває актуальності з'ясування змісту методологічних підходів.

Аналіз актуальних досліджень. Аналіз наукових джерел свідчить, що протягом останнього десятиліття накопичено суттєвий теоретичний і практичний досвід запровадження компетентнісних підходів у професійну підготовку майбутніх фахівців (О. Г. Набока, О. М. Семенов, М. М. Солдатенко та ін.). У роботах науковців розкрито проблеми професійної

підготовки фахівців з фізичної терапії, ерготерапії (Т. В. Бойчук, Т. М. Бугеря, Ю. О. Лянной, Л. П. Сущенко та ін.), здоров'язбереження (О. І. Міхеєнко, Н. М. Рідей, О. А. Томенко та ін.), теоретичні і методичні засади професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту (Ю. Д. Бойчук, О. В. Шукатка та ін.). Теоретичні засади і практичні питання фізичної реабілітації осіб різних нозологій і категорій населення відображено в наукових працях О. І. Грицока, О. О. Гужаловського, О. К. Марченко, І. Р. Мисули, В. П. Мурзи, В. М. Мухіна, С. М. Попова та ін., окреслено специфічні аспекти вирішення проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії. Окреме місце посідають розвідки М. І. Воробійова, О. О. Гауряк, Л. Л. Лисенко, С. В. Мединського, М. М. Огієнка, А. А. Проценка, І. М. Ячнюк, Ю. М. Ячнюка та ін. щодо особливостей організації практики в системі професійної підготовки майбутніх бакалаврів.

Теоретичний аналіз результатів науково-педагогічних досліджень з проблем підготовки майбутніх бакалаврів з фізичної терапії, ерготерапії, вивчення практичного досвіду їх підготовки дозволили виявити протиріччя між потребою суспільства у професійно-компетентних фахівцях з фізичної терапії, ерготерапії та відсутністю спрямованості професійної підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії на набуття достатнього досвіду фізичної реабілітації дітей дошкільного віку.

Мета статті. Конкретизувати застосування таких підходів до розгляду процесу підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Для досягнення мети й вирішення поставлених завдань на різних етапах наукового пошуку було використано комплекс наукових методів. Теоретичні: аналіз та систематизація наукових джерел з метою виявлення стану розробленості проблеми підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку; класифікація, аналогія, індукція, дедукція з метою визначення методологічних основ підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

З огляду на різноманітність напрацьованих у методології педагогічних досліджень підходів конкретизуємо застосування таких підходів до розгляду процесу підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії, ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку, як: системний, аксіологічний, професійно-діяльнісний, особистісно-орієнтований, здоров'язбережувальний, біоетичний підходи.

До провідних методологічних підходів належить системний, який постає методологічним підґрунтям будь-якої педагогічної студії. Філософські аспекти системного підходу розроблено в роботах філософів І. В. Блауберга, В. П. Кузьміна, В. М. Садовського, Е. Г. Юдіна, педагогів О. А. Дубасенюк, С. О. Сисоєвої, Л. П. Сущенко та ін.

Ключове поняття означеного підходу, «система», потрактована вченими як «форма організації певної сукупності взаємопов'язаних елементів, їх властивостей і відношень між ними, об'єднаних за спільною ознакою, призначенням; комплекс взаємодіючих елементів» (Васильєв, 2016, с. 73). Науковці вважають, що системою можна назвати лише такий комплекс вибіркового компонентів, у якому взаємодія і взаємовідношення будуть спрямовані на отримання сфокусованого корисного результату (Анохин, 1970). Ю. А. Руденко системою номінує «упорядковані в єдине ціле безліч елементів, що перебувають у постійних взаємозв'язках і співвідношеннях один з одним і водночас у взаємодії з відповідним середовищем як цілісне явище і передбачає досягнення певного результату» (Руденко, 2015). Г. О. Підкурманна підкреслює, що «Системний підхід до вивчення спеціальної навчальної дисципліни забезпечує цілісність навчального процесу і вирішення таких дидактичних завдань: генералізація, узагальнення і систематизація знань; здійснення інтегративних зв'язків; формування цілісності наукових знань; оптимізація процесу вивчення спеціалізованої навчальної дисципліни» (Підкурманна, 2003, с. 134).

С. У. Гончаренко звертає увагу на системність як один із методологічних принципів дослідження (Гончаренко, 2008). Суголосними останньому висловленню видаються погляди Б. С. Гершунського, що висвітлені в його науковій розвідці з проблеми освітньо-педагогічної прогностики (Гершунський, 2003, с. 222).

У ході дослідження сутності «системного підходу» О. А. Дубасенюк стратифікувала розроблені науковцями трактування останнього на три групи: до першої належать бачення системного підходу як методу дослідження; другої – як напряму методології науки; третьої – як принципу пізнання практичної діяльності (Професійна педагогічна освіта, 2015, с. 16).

Визнаємо слухність наукової позиції професора М. Г. Криловця в тому, що системний підхід дає змогу цілісно осмислити проблему підготовки студентів і розглядати її як інваріантний етап неперервної педагогічної освіти вчителя, здійснюваний під час навчання майбутніх педагогів у вищих навчальних закладах, і як єдність і цілісність усіх компонентів змісту та процесу їхньої підготовки (Криловець, 2009).

Професійне становлення майбутнього бакалавра фізичної терапії та ерготерапії слід розглядати з погляду тих цінностей, які формують особистість і які орієнтують її на набуття характеристик, необхідних для здійснення фізичної реабілітації дітей дошкільного віку. Йдеться про потребу використання аксіологічного підходу.

Світ цінностей різноманітний, він охоплює і включає в себе матеріальні, духовні, соціальні, політичні, етичні, естетичні цінності. Цінності поділяються також із погляду того, хто є їхнім носієм: індивідуальні, групові (колективні, національні, суспільні), загальнолюдські. До загальнолюдських цінностей належать цінності добра, блага, свободи, істини, правди, краси, віри, надії, любові. Індивідуальні цінності – екзистенціальні за своєю природою. Це цінності життя (вітальні цінності), щастя, благополуччя, здоров'я, хорошої фізичної форми, родинного добробуту. Національними цінностями є незалежність, патріотизм, гідність, соціальний спокій, мир тощо. У будь-якій сфері життя та діяльності функціонує своя система цінностей (Павлюк, 2016).

Ідея цінностей – це форма утвердження специфічно людського начала в усьому, що стосується людини: фізичному, розумовому і духовному житті, в різних формах діяльності, видах творчості тощо (Павлюк, 2016).

Можна стверджувати, що всі або майже всі компоненти життєвого світу людини є знаками притаманних людині цінностей. Це не суперечить тому, що деякі цінності можуть витіснитися у сферу підсвідомого, продовжуючи існувати в прихованому, неявному вигляді.

Одним з основних призначень використання аксіологічного підходу в нашому дослідженні є, зокрема, ціннісне проектування майбутніми бакалаврами з фізичної терапії та ерготерапії своїх професійних прагнень у напрямі фізичної реабілітації дітей дошкільного віку. Тому професійна підготовка майбутнього бакалавра фізичної терапії та ерготерапії має бути зорієнтована на усвідомлення власної відповідальності за свою професійну діяльність перед суспільством. Такі ціннісні уявлення регулюють поведінку через обирання способу життя, характеру життєдіяльності, формування програми життя. Поняття «цінності», а також «ціннісно-нормативні компоненти професійної діяльності» обов'язково мають бути включені як у освітній процес загалом, так і безпосередньо в процес професійної підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії. Через цінності формується здатність до саморегуляції особистістю своєї діяльності, спрямування її на досягнення високих спортивних результатів, виховання в собі необхідних якостей.

Оскільки в межах нашого дослідження професійну підготовку майбутнього бакалавра фізичної терапії та ерготерапії ми розуміємо як формування його всебічно розвинутої особистості, здатної до ефективного виконання професійної діяльності, то доцільним є використання особистісно-орієнтованого підходу. Його теоретичне обґрунтування представлено у роботах таких науковців, як Л. Паринової, А. Маркової, Ю. Поваренкова, С. Батишева та інших.

Основою цього підходу є гуманістична педагогіка, індивідуалізація та диференційоване вирішення педагогічних проблем. Сенс особистісно-орієнтованого підходу – у створенні умов для прояву особистісних функцій людини, мотивації, ціннісних орієнтацій, самореалізації, рефлексії, її здібностей, необхідних для здійснення ефективної та продуктивної професійної діяльності у майбутньому. Перспективи його застосування пов'язані з цілісним аналізом феномену особистості професіонала, що передбачає поєднання в одному теоретико-методологічному полі всіх цілей формування та розвитку людини в системі освіти (Професійна педагогічна освіта, 2015).

Професійно-діяльнісний підхід до професійної підготовки майбутніх фахівців досліджували І. Д. Бех, В. А. Семиченко, А. В. Хуторський, І. С. Якіманська, Л. І. Божович, К. М. Дурай-Новакова, Д. Б. Ельконін, В. О. Кан-Калик, Н. В. Кузьміна, В. А. Сластьонін та ін.

У педагогіці цей підхід означає організацію та управління цілеспрямованої освітньої діяльності студента у загальному контексті його майбутньої професії – спрямованості інтересів, життєвих планів, ціннісних орієнтацій, процесу виховання, передачі особистісного досвіду від учителя до учня. Діяльність у її різноманітних формах безпосередньо й опосередковано здійснює зміни в структурі особистості, яка, в свою чергу, одночасно здійснює вибір адекватних видів і форм діяльності, що задовольняють потреби особистісного розвитку. Із позицій діяльнісного підходу в центрі освітнього процесу, фахової підготовки перебуває не просто діяльність, а спільна діяльність, де об'єднувальним критерієм виступає потреба реалізації спільно вироблених цілей і завдань. Викладач не пропонує готові зразки поведінки чи активності, він створює, виробляє їх разом зі студентами. Через діяльність відбувається, таким чином, рух до усвідомленої мети (Павлюк, 2016).

Врахування переваг цього підходу до освітнього процесу загалом і до формування готовності до застосування методик фізичної реабілітації дітей дошкільного віку у професійній діяльності майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії зокрема сприяє розкриттю індивідуальних пізнавальних можливостей кожного студента, їхньому подальшому розвитку в процесі навчання, сприяє не лише самопізнанню, але й самоактуалізації, самореалізації, самовизначенню особистості, формуванню таких елементів особистісної культури, які дають можливість продуктивно будувати майбутню професійну діяльність. Тому професійно-діяльнісний підхід дозволив окреслити особливості виробничої практики майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії.

Метою будь-яких процесів, зокрема й формування готовності майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку, виступає людина, яка здатна здійснювати власну життєву діяльність, ставитися до себе як до діяльної істоти, оцінювати себе, вибирати способи своєї діяльності, програмувати її хід і результати. Основна ідея цього підходу пов'язана не з безпосередньою діяльністю, а з діяльністю як засобом становлення та розвитку особистості. У процесі діяльності формується людина, яка здатна бути активною, вибирати, оцінювати, програмувати й конструювати ті види діяльності, що відповідають її природі, нахилам та схильностям, задовольняють її потреби в саморозвитку, самореалізації. Тому у нашому дослідженні цей підхід дозволив виокремити шляхи, методи, форми та засоби удосконалення процесу професійної підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку у процесі виробничої практики.

Питання профілактики хвороб і позитивний вплив здорового способу життя на якість існування людського організму з медико-біологічної точки зору висвітлювались видатними вченими М. Амосовим, Г. Карповим, І. Муравовим, М. Пироговим та ін. Нам імпонує позиція Л. Буцької, яка розглядає біоетичний підхід у теорії та практиці психологічного напрямку валеологічної підготовки, як новий підхід до розуміння джерел і чинників здоров'я людини. На нашу думку, неоднозначні ситуації, що постійно виникають у практичній медицині як породження прогресу біологічної науки і медичного знання, вимагають від бакалавра з фізичної терапії, ерготерапії самосвідомості в питаннях біоетичних норм мислення та поведінки з дітьми дошкільного віку. Фахівець з фізичної терапії, ерготерапії, з погляду дослідниці, «має розуміти, що коло проблем, які він допомагає вирішити пацієнтові, не обмежується фізичним тілом пацієнта, має глибоке психологічне підґрунтя, тому етична культура реабілітолога має бути розвинута, вихована згідно із прийнятими в світі моральними правилами та поглядами» (Буцька, 2012, с. 98). Біоетичний підхід до проблеми підготовки фахівців також знайшов своє відображення в працях Г. Апанасенка, Е. Булича, В. Кулиниченка, І. Муравова.

Здоров'язбережувальний підхід доцільно розглядати в контексті підготовки майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії до знання основ гігієни фізичної реабілітації дітей дошкільного віку. Йому присвятили свої дослідження в рамках своїх наукових робіт Л. І. Акатов, А. Г. Асмолов, І. А. Зимова, І. П. Клемантович, В. А. Сластенін, Н. К. Смирнов, О. Н. Степанова, Т. І. Шамова та ін.

Н. К. Смирнов (Смирнов, 2005), характеризуючи здоров'язбережувальне середовище, співвідносить його з будь-якою освітньою системою. На думку автора, освітнє середовище повинно бути орієнтоване тільки на збереження, примноження здоров'я всіх суб'єктів, які в ньому знаходяться. Здоров'язбережувальний підхід в представленому дослідженні трактується як спосіб побудови навчання, виховання і розвитку з обов'язковим урахуванням і використанням факторів, що позитивно впливають на стан здоров'я дітей і відмовою від факторів, що негативно на нього впливають.

Центральним аспектом даного підходу є прищеплення майбутнім бакалаврам з фізичної терапії та ерготерапії доцільності опанування знань про збереження здоров'я дітей дошкільного віку, тобто формування когнітивно-операційної складової готовності майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку. Використання здоров'язбережувального підходу в професійній підготовці бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії забезпечує практичну взаємодію з дітьми дошкільного віку. Також на наочному прикладі у процесі виробничої практики фахівці навчаються берегти здоров'я дітей та більш уважно ставитися до них.

ОБГОВОРЕННЯ

На основі аналізу напрацьованих на сьогодні класифікацій методів наукового дослідження, констатуємо, що найбільш узагальненою є класифікація методів, запропонована Ю. П. Сурміним. Останній розрізняє: 1) філософські методи (діалектичний, метафізичний); 2) загальнонаукові методи (системний, структурно-функціональний, вірогідності, моделювання, формалізація); 3) окремі методи (властиві для конкретної науки); 4) дисциплінарні методи (застосовуються у тій чи іншій дисципліні, що входить до якої-небудь галузі науки); 5) міждисциплінарні методи (застосовують у приміжних сферах) (Сурмін, 2006, с. 123).

Шляхом деталізації окремих методів Ю. П. Сурмін вказує на сукупність способів, принципів пізнання, дослідних прийомів і процедур, важливих в тій або іншій науці (Сурмін, 2006, с. 122). Водночас С. У. Гончаренко наголошує, що для підвищення результативності педагогічних досліджень необхідно добирати адекватні завданням методи і способи пошукової діяльності (Гончаренко, 2008). Окрім зазначених, у наукових дослідженнях концептуальних основ підготовки фахівців з фізичної терапії визначено низку взаємопов'язаних підходів до організації навчальної діяльності студентів. Так, Н.О. Белікова (Белікова, 2012) вважає, що підготовка фахівців з фізичної реабілітації має відбуватися у взаємодії різних підходів: 1) професійно-особистісного, що забезпечує професійне становлення особистості студента як майбутнього фахівця фізичної реабілітації; 2) системного, що передбачає організацію підготовки як цілісного процесу, що характеризується структурністю, ієрархічністю і взаємозалежністю із професійним середовищем; 3) акмеологічного – формування у майбутніх фахівців з фізичної реабілітації якостей, що сприяють неперервному особистісно-професійному розвитку, досягненню високого рівня продуктивності й професіоналізму; 4) аксіологічного – забезпечення умов для формування у студентів професійних цінностей і мотивів, усвідомлення цінності здоров'я людини як базової; 5) особистісно орієнтованого, що полягає у здійсненні диференційованого відбору засобів, форм і методів організації освітнього процесу, з врахуванням індивідуальних особливостей, рівня інтелектуальної, ціннісно-сислової готовності до навчання і самоосвіти; 6) діяльнісного - створення сукупності педагогічних умов успішної підготовки та методики їх реалізації; 7) рефлексивного, що дозволяє сформувати у майбутніх фахівців з фізичної реабілітації здатність до проектування професійної діяльності, готовність самостійно вирішувати проблемні ситуації в майбутній професійній діяльності; 8) компетентісного, спрямованого на формування спеціальних компетенцій для здійснення професійної діяльності, самостійного застосування знань, умінь і навичок при вирішенні професійних задач.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Отже, нами розкрито роль та значення методологічних підходів до формування готовності майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку, до яких включаємо системний, аксіологічний, професійно-діяльнісний, особистісно-орієнтований, здоров'язбережувальний, біоетичний підходи. Ґрунтуючись на визначених методологічних підходах до процесу підготовки майбутнього бакалавра з фізичної терапії, ерготерапії, у подальших дослідженнях важливо визначити сукупність принципів, які лежать в основі досліджуваного процесу формування готовності майбутніх бакалаврів фізичної терапії та ерготерапії до фізичної реабілітації дітей дошкільного віку.

Список використаних джерел

1. Анохин П. К. Теория функциональной системы. *Успехи физиологической науки*. 1970. Т. 1, № 1. С. 19–54.
2. Белікова Н.О. Теоретичні і методичні засади підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації до здоров'язбережувальної діяльності : автореф. дис. ... д-ра пед. наук. Київ, 2012. 45 с.
3. Буцька Л. В. Базові засади біоетики та психотерапії як основа психосоматичного блоку дисциплін у програмі підготовки фізичних реабілітологів. *Вісник НТУУ «КПІ». Філософія. Психологія. Педагогіка*. 2012. Вип. 3. С. 97–105.
4. Васильев И. Б. Теоретические и методические основы подготовки педагогов профессионального обучения : дис. ... д-ра пед. наук / Нац. акад. пед. наук Украины. Киев, 2016. 458 с.
5. Гершунский Б. С. Образовательно-педагогическая прогностика: теория, методология, практика. Москва : Флинта; Наука, 2003. 768 с.
6. Гончаренко С. У. Педагогічні дослідження: методологічні поради молодим науковцям. Київ ; Вінниця : ДОВ «Вінниця», 2008. 278 с.
7. Криловець М. Г. Система методичної підготовки майбутніх учителів географії : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.02. Київ, 2009. 40 с.
8. Павлюк Е. О. Професійне становлення майбутніх тренерів-викладачів у процесі фахової підготовки : монографія. Хмельницький : ХНУ, 2016. 403 с.
9. Підкурманна Г. О. Теоретико-методологічні та методичні основи художньо-педагогічної підготовки студентів дошкільного виховання педагогічного університету : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / Ін-т педагогіки АПН України. Київ, 2003. 424 с.

10. Професійна педагогічна освіта: системні дослідження : монографія / за ред. О. А. Дубасенюк. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2015. 308 с.
11. Руденко Ю. А. Теоретико-методичні засади розвитку виразного мовлення майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів : монографія. Одеса : ФОР Бондаренко М. О., 2015. 460 с.
12. Смирнов Н.К. Здоровьесберегающие образовательные технологии и психология здоровья в школе и дома. Москва : АРКТИ, 2005. 320 с.
13. Сурмін Ю. П. Майстерня вченого. Київ : навч.- метод. центр «Консорціум з удосконалення менеджмент освіти в Україні», 2006. 302 с.

References

1. Anohin, P. K. (1970). Teoriya funktsionalnoy sistemy [Functional system theory]. *Uspehi fiziologicheskoy nauki*, 1, # 1, 19–54. (in Russian)
2. Bielikova, N.O. (2012). Teoretychni i metodychni zasady pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv z fizychnoi reabilitatsii do zdoroviazberezhuvainoi diialnosti [Theoretical and methodical bases of preparation of future specialists in physical rehabilitation for health-preserving activity]. (PhD thesis abstract). Kyiv. (in Ukrainian).
3. Butska, L. V. (2012). Bazovi zasady bioetyky ta psyhoterapii yak osnova psykhosomatychnoho bloku dystsypyn u prohrami pidhotovky fizychnykh reabilitolohiv [Basic principles of bioethics and psychotherapy as a basis of the psychosomatic block of disciplines in the program of preparation of physical rehabilitation specialists]. *Visnyk NTUU «KPI». Filosofiia. Psykholohiia. Pedahohika*, 3, 97–105. (in Ukrainian).
4. Vasilev, I. B. (2016). Teoreticheskie i metodicheskie osnovy podgotovki pedagogov professionalnogo obucheniya [Theoretical and methodical bases of preparation of teachers of professional training] : (PhD thesis). Kiev, (in Russian)
5. Gershunskiy, B. S. (2003). Obrazovatelno-pedagogicheskaya prognostika: teoriya, metodologiya, praktika [Educational and pedagogical forecasting: theory, methodology, practice]. Moskva : Flinta; Nauka. (in Russian)
6. Honcharenko, S. U. (2008). Pedahohichni doslidzhennia: metodolohichni porady molodym naukovtsiam [Pedagogical research: methodological advice for young scientists]. Kyiv ; Vinnytsia : DOV «Vinnytsia. (in Ukrainian).
7. Krylovets, M. H. (2009). Systema metodychnoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv heohrafii [The system of methodical training of future teachers of geography]. (PhD thesis abstract). Kyiv. (in Ukrainian).
8. Pavliuk, Ye. O. (2016). Profesiine stanovlennia maibutnikh treneriv-vykladachiv u protsesi fakhovoi pidhotovky [Professional development of future trainers-teachers in the process of professional training]: monohrafiia. Khmelnytskyi : KhNU. (in Ukrainian).
9. Pidkurhanna, H. O. (2003). Teoretyko-metodolohichni ta metodychni osnovy khudozhno-pedahohichnoi pidhotovky studentiv doshkilnoho vykhovannia pedahohichnoho universytetu [Theoretical-methodological and methodical bases of art-pedagogical preparation of students of preschool education of pedagogical university] (PhD thesis abstract). Kyiv. (in Ukrainian).
10. Profesiina pedahohichna osvita: systemni doslidzhennia (2015) [Professional pedagogical education: systematic research] : monohrafiia / za red. O. A. Dubaseniuk. Zhytomyr : Vyd-vo ZhDU im. I. Franka. (in Ukrainian).
11. Rudenko, Yu. A. (2015). Teoretyko-metodychni zasady rozvytku vyraznoho movlennia maibutnikh vykhovateliv doshkilnykh navchalnykh zakladiv [Theoretical and methodological principles of development of expressive speech of future educators of preschool educational institutions] : monohrafiia. Odessa : FOP Bondarenko M. O. (in Ukrainian).
12. Smirnov, N.K. (2005). Zdorovesberegayushchie obrazovatelnye tehnologii i psihologiya zdorovya v shkole i doma [Health-saving educational technologies and health psychology at school and at home]. Moskva : ARKTI. (in Russian)
13. Surmin, Yu. P. (2006). Maisternia vchenoho [Scientist's workshop]. Kyiv : navch.- metod. tsentr «Konsortsiium z udoskonalennia menezhment osvity v Ukraini». (in Ukrainian).

METHODOLOGICAL FUNDAMENTALS OF PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE BACHELORS OF PHYSICAL THERAPY, ERGOTHERAPY FOR REHABILITATION OF CHILDREN IN INTERNSHIP PROCESS

L. Demchenko

Makarenko Sumy State Pedagogical University, Ukraine

Abstract.

Problem formulation. *Theoretical analysis of the results of scientific and pedagogical research on the problems of training future bachelors in physical therapy, ergotherapy, studying the practical experience of their training revealed contradictions between society's need for professionally competent specialists in physical therapy, ergotherapy and lack of focus of professional prepare to formation sufficient experience in physical rehabilitation of preschool children. Given the diversity of pedagogical research developed in the methodology, it is necessary to specify the application of such approaches to the process of training future bachelors of physical therapy, ergotherapy for physical rehabilitation of preschool children. In measuring the methodological justification of the study of the process of professional training of future bachelors of physical therapy, ergotherapy for physical rehabilitation of preschool children, it becomes important to clarify the content of methodological approaches.*

Materials and methods. *Theoretical: analysis and systematization of scientific sources, integrated analysis, logical-system analysis, classification, analogy, induction, deduction, generalization of scientific-theoretical and practical data.*

Results. *The role and importance in the formation of readiness of future bachelors of physical therapy and ergotherapy for physical rehabilitation of preschool children have systemic, axiological, professional, personality-oriented, health, bioethical approaches.*

Conclusions. *Based on certain methodological approaches to the process of preparing a future bachelor of physical therapy, occupational therapy, in further research it is important to determine the set of principles underlying the process of forming the readiness of future bachelors of physical therapy and ergotherapy for physical rehabilitation of preschool children.*

Key words: *future bachelors of physical therapy, ergotherapy; professional training; methodological bases; rehabilitation of preschool children; internship.*